

Fyringen af Katolsk Orienterings redaktør i 1997 - Bilag B

Kopi af Pastoralrådsmødereferat i Katolsk Orientering den 26. november 1997

Opfølgning vedrørende »katolsk orientering«

Biskop Czesław Krzoz indledte pastoralrådets mødepunkt »Opfølgning vedrørende 'katolsk orientering' med en redegørelse for forløbet af et møde mellem redaktionen og biskoppen samt en brevveksling og telefonsamtale mellem biskoppen og chefredaktøren. Biskoppen fulgte dermed den indstilling, som pastoralrådet gav på mødet i forsommeren om at indlede drøftelser med redaktionen om bladets linie.

Vi havde et møde den 7. august mellem pastor Willem Wuyts, Knud Kluge og mig, hvor vi ikke kom nogen vegne og hvorefter fronterne blev trukket op, sagde biskoppen. Hele anliggendet har været et bredt formuleret problem vedrørende bladets linie, holdning og dets måde at præsentere nyheder på i form af overskrifter og stofsamling, sagde biskoppen. Generelt set har nyhederne et pessimistisk billede af kirken, de er meget diskuterede og fremmer ikke sammenhold i kirken og de indgyder ikke håb.

Videre sagde biskoppen, at det ikke »fra min side har været hensigten, at bladet skulle censureres eller lægges på biskoppens bord, før det blev udsendt.« På mødet fremskøj jeg med eksempler, men de var åbenbart ikke tydelige nok, fordi jeg flere gange blev spurgt: »hvad mener man med bladets holdning«.

Biskoppen oplyste, at han derfor havde bedt Erling Tiedemann gennemse fem årgange af »katolsk orientering«. Tiedemanns redegørelse var ikke tænkt som andet end en lille huskeseddel til et andet møde, vi havde håbet at kunne holde, fortsatte biskoppen.

Redegørelsen blev sendt til pastor Wuyts, så han kunne kommentere den. Pastor Wuyts har ikke kommenteret den, men i sit svar til mig sagt: »Der er ikke mere at tale om, vi har hver vores opfattelse af bladet.« Det er det, hvor vi står nu. Jeg har ikke taget nogen konsekvenser, men anser situationen for meget anstrengt og uholdbar, sluttede biskoppen sit indlæg.

Erling Tiedemann tilføjede, at biskoppen havde klaget sin nød til ham om det store arbejde, det var at konkretisere sin kritik. En af grundene til, at jeg sagde ja til opgaven var, at jeg i sin tid af biskop Martensen blev inddraget i at udforme bladets retningslinier.

Biskop Czesław og jeg var enige om, at der var tre principper, der skulle holdes fast i, foresatte Tiedemann. Det ene var åben proces i forhold til redaktionen, det andet var at det ikke måtte gøres færdigt før pastor Wuyts havde haft lejlighed til at se det. Det tredje var, at redegørelsen kun kunne komme til eksistens, hvis den var dækkende for biskoppens mening.

Umiddelbart forud for mødetidspunktet fik rådets medlemmer udleveret et brev fra pastor Willem Wuyts, der ikke ønskede at deltage i pastoralrådets møde. Pastor Wuyts siger bl.a., at »biskoppen kræver »en grundlæggende holdningsændring hos redaktionen«. Den kan redaktionen ikke love ham, idet vi ikke lader os overbevise af biskoppen om, at vor nuværende holdning til kirken skulle være undergravende.«

Videre siger pastor Wuyts, at han ikke kan acceptere fremgangsmåden med at sætte Erling Tiedemann til at gennemløbe de sidste syv årgange »for at finde dokumentation for biskoppens ærgrelse og frustrationer over bladet.«

Chefredaktøren meddelede herefter, at han på disse betingelser ikke vil være til rådighed for videre samtaler.

Debatten i rådet

Under den efterfølgende debat i rådet spurgte Jan Lange efter rapporten, men biskoppen mente ikke, den var relevant mere og henviste til chefredaktørens leder »Læsernes blad« og biskoppens egen leder i det efterfølgende nummer »Hvis blad«. Efterhånden drejer det sig ikke længere så meget om, hvad der står i bladet, men om dets selvforståelse. Hvis man accepterer den holdning, som lederen »Læsernes blad« giver udtryk for, har man afgivet retten til at kritisere bladet, sagde biskoppen.

Vi opfordrede biskoppen til at tale med redaktionen, og der er heller ikke noget odiet i at bede Erling Tiedemann om at foretage en undersøgelse, foresatte Jan Lange. Men man kunne også lave en rapport over alle de gode ting, alle de igangsættende ting, alt det, der har fået folk til at tænke positivt og kreativt. Så havde det været interessant at holde rapporter op mod hinanden.

Debatten sluttede uden en egentlig konklusion, men Erik Schou foreslog dagen efter, at der blev oprettet en bestyrelse, som kunne være dialogskabende mellem redaktion og biskop. Biskoppen mente, at det blot ville blive til en unødvendig bureaukratisering.

Sidst ændret den
25.07.03

Klik [her](#) for at komme
tilbage

Send kommentar til vores
[Webmaster](#).